Minister Rolnictwa
i Rozwoju Wsi

Warszawa, 30 grudnia 2024 r.
znak sprawy: DBD.fin.071.266.2024

Pani
Magdalena Biejat
Wicemarszałek Senatu RP

Szanowna Pani Marszałek,

w odpowiedzi na oświadczenie złożone przez senatora Jarosława Rusieckiego podczas 25 posiedzenia Senatu RP w dniu 19 grudnia 2024 r. w sprawie ulgi w podatku rolnym na terenach górskich o podgórskich uprzejmie informuję, że stanowisko w sprawie zniesienia kryterium procentowego udziału użytków rolnych w miejscowościach położonych powyżej 350 m n.p.m. przy przyznawaniu ulgi w podatku rolnym przedstawił Minister Finansów w dniu 1 grudnia br. w piśmie skierowanym do Wojewody Małopolskiego, którego kopię przesyłam z załączeniu.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Stefan Krajewski
Sekretarz Stanu
/podpisano elektronicznie/

Załączniki:

1. Pismo MF z dnia 1.12.2024. znak: DPL2.843.9.2024

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
ul. Wspólna 30, 00-930 Warszawa
+48 22 250 01 18
kancelaria@minrol.gov.pl
www.gov.pl/rolnictwo

Minister Finansów

Warszawa, 1 grudnia 2024 roku

Sprawa: Wniosek Wojewody Małopolskiego w sprawie zniesienia warunku ulgi w podatku rolnym dotyczącego procentowego udziału użytków rolnych w miejscowościach położonych powyżej 350 m n.p.m.
Znak sprawy: DPL2.843.9.2024
Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Krzysztof Jan Klęczar
Wojewoda Małopolski
Urząd Wojewódzki
Ul. Basztowa 22, 31-156 Kraków

Stanowisko Ministra Finansów w sprawie wniosku o zniesienie kryterium procentowego przyznawania ulgi w podatku rolnym

Szanowny Panie Wojewodo,

w związku z wystąpieniem z dnia 21 października 2024 r. skierowanym do Pana Czesława Siekierskiego, Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi[1], zawierającym prośbę o nowelizację ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym[2] (dalej: u.p.r.) i przekazanym zgodnie z kompetencją przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi pismem[3] z dnia 25 października 2024 r. do Ministra Finansów przedstawiam stanowisko w tej sprawie.

Przedmiotem wniosku jest zmiana zasad przyznawania ulgi w podatku rolnym na podstawie art. 13 u.p.r. polegająca na zniesieniu warunku co najmniej 50-procentowego udziału użytków rolnych położonych powyżej 350 m n.p.m. w użytkach rolnych w miejscowościach położonych na terenach podgórskich i górskich celem przyznania ww. ulgi podatkowej każdemu gospodarstwu rolnemu, w którym występują użytki rolne położone powyżej 350 m n.p.m.

Obowiązujące przepisy u.p.r. uzależniają przyznawanie ulgi podatkowej w podatku rolnym (30% lub 60% w zależności od klasy bonitacyjnej gruntów) od położenia gospodarstwa na terenie miejscowości, w których co najmniej 50% użytków rolnych położonych jest powyżej 350 m n.p.m., co eliminuje z przyznania przedmiotowej ulgi

[1] Znak: WR-II.7160.38.2024.SCz.
[2] Dz. U. z 2024 r. poz. 1176,
[3] Znak: DBD.fin.071.113.2024.

tel.: +48 22 694 55 55
fax: +48 22 694 36 84
gov.pl/finanse
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

znaczną liczbę gospodarstw, które posiadają użytki rolne położone powyżej 350 m n.p.m., ale położone są na terenie miejscowości, w których udział powierzchni użytków rolnych położonych powyżej 350 m n.p.m. nie osiąga co najmniej ww. wskaźnika. Spełnienie 50-procentowego kryterium - zgodnie z art. 13b u.p.r. – jest niezbędne dla uznania miejscowości przez sejmik województwa za położoną na terenach podgórskich i górskich, co z kolei uprawnia organ podatkowy do stosowania ulgi w podatku rolnym z urzędu[4] (dalej: ulga górska).

Uzasadnieniem wniosku jest obserwowana presja na wyłączanie gruntów z produkcji rolnej, szczególnie w miejscowościach atrakcyjnych turystycznie, która powoduje istotne zmiany w strukturze użytkowania gruntów poprzez zmniejszenie powierzchni użytków rolnych na obszarach kwalifikowanych zgodnie z regulacją u.p.r. do terenów górskich i podgórskich. Dynamiczne obniżanie się procentowego udziału użytków rolnych położonych powyżej 350 m n.p.m. w poszczególnych miejscowościach województwa małopolskiego powoduje, że znaczna liczba miejscowości traci status miejscowości górskich i podgórskich co skutkuje wzrostem podatku rolnego dla gospodarstw rolnych prowadzących na tych terenach działalność rolniczą. Ponadto na terenie województwa małopolskiego występuje największe w skali kraju zróżnicowanie środowiska przyrodniczego, a ukształtowanie powierzchni ma charakter zdecydowanie górski i wyżynny, co powoduje, że nakłady ponoszone na produkcję rolniczą są znacznie wyższe niż na terenach nizinnych.

Po rozpoznaniu postulowanej w wystąpieniu zmiany zasad przyznawania ulgi w podatku rolnym nie dostrzegam możliwości jej realizacji i uznaję obecnie istniejące regulacje normujące ulgę górską za optymalne.

UZASADNIENIE

Obowiązujące przepisy u.p.r. umożliwiają samorządom lokalnym złagodzenie negatywnych skutków utraty przez podatników podatku rolnego uprawnień do ulgi górskiej. Na podstawie art. 5 ust. 2-3, art. 6 ust. 3, oraz art. 13e u.p.r. istnieje możliwość podjęcia działań, których skutkiem będzie obniżenie wysokości podatku rolnego, w tym wprowadzenia przez radę gminy w drodze uchwały innych zwolnień i ulg przedmiotowych niż określone w u.p.r., z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej.

Przyznanie w trybie art. 13e u.p.r. przez radę gminy lokalnej ulgi w podatku rolnym dla użytków rolnych położonych powyżej 350 m n.p.m. w miejscowości, która utraciła prawo do stosowania ustawowej ulgi górskiej, będzie miało neutralny wpływ na dochody gminy z tytułu podatku rolnego, gdyż obejmie użytki rolne wcześniej korzystające z ulgi górskiej[5].

---

[4] Zgodnie z art. 13b u.p.r. wykaz miejscowości położnych na terenach podgórskich i górskich ustala sejmik województwa.

[5] Należy mieć na uwadze, iż zgodnie z art. 23 i art. 24 ustawy z dnia 1 października 2024 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. poz. 1572) do podstawowych dochodów podatkowych gminy służących do wyznaczenia wskaźnika zamożności i potrzeb wyrównawczych gminy przyjmuje się dochody, które jednostka samorządu terytorialnego może uzyskać z podatku rolnego, stosując do ich obliczenia średnią cenę skupu żyta ogłoszoną przez Prezesa GUS, a także przyjmuje się skutki finansowe wynikające z zastosowania ulg podatkowych przewidzianych w przepisach prawa podatkowego oraz ulg w spłacie zobowiązań podatkowych w postaci umorzenia w całości lub w części zaległości podatkowych.

Z ustawowej i stosowanej z urzędu ulgi górskiej w 2020 roku korzystali w Polsce właściciele i posiadacze użytków rolnych w miejscowościach należących do 273 gmin, którym sejmiki województwa przyznały status miejscowości podgórskich lub górskich, a łączny szacunkowy skutek finansowy stosowania ulgi górskiej dla całego kraju wynosił około 25 mln zł[6].

Zniesienie 50-procentowego kryterium dotyczyłoby każdej działki ewidencyjnej posiadającej użytki rolne położone powyżej 350 metrów n.p.m., a nie wyłącznie użytków rolnych w miejscowościach o statusie miejscowości położonej na terenach podgórskich lub górskich według wykazu sejmiku województwa. Skutkiem niepożądanym zniesienia ww. kryterium byłoby zatem uszczuplenie dochodów z tytułu podatku rolnego w tych gminach na terytorium całej Polski, w których podatnicy nie korzystają obecnie z ustawowo określonej i przyznawanej z urzędu ulgi górskiej, pomimo że mogą posiadać użytki rolne położone powyżej 350 m n.p.m.

Dodatkowo zauważyć należy, że na terenach górskich i podgórskich istotny udział w użytkach rolnych stanowią grunty klas V, VI i VIz, które są zwolnione z podatku rolnego[7].

Do wiadomości:
Pan Czesław Siekierski, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia Ministra Finansów

Jarosław Neneman
Podsekretarz Stanu

[6] Źródło: „Preferencje podatkowe w podatku od nieruchomości, podatku rolnym i podatku leśnym w 2020 r.", pozycja PR 3.2, https://www.podatki.gov.pl/podatki-i-oplaty-lokalne/ewidencja-isprawozdawczoscpodatkowa/sp-1-bazy-danych-i-opracowania/.
[7] Art. 12 ust. 1 u.p.r.